

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
และการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
Murdoch Intergrated Approach (MIA) Learning Management
to Develop Reading Comprehension and Analytical Thinking
Abilities of Grade 5 Student at Piboonbumpen University

Received : 2021-05-08

Revised : 2021-06-13

Accepted : 2021-06-22

ผู้วิจัย วราภรณ์ พูลสวัสดิ์¹

สมศิริ สิงห์หลพ²

รุ่งฟ้า กิติยานุสันต์³

Waraporn Poonsawat¹

E-mail: 62920227@go.buu.ac.th

Somsiri Singlop²

Roongfa Kitiyanusan³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระจากกัน (t-test for Dependent Sample) และการทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (t-test for one sample)

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความ

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

M.Ed. Student in Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Burapha University

² อาจารย์ ดร. ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Lecturer, Ed.D., in Department of Learning Management, Faculty of Education, Burapha University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Assistant Professor, Ph.D., in Department of Learning Management, Faculty of Education, Burapha University

สามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : Murdoch Intergrated Approach (MIA), การอ่านเพื่อความเข้าใจ, การคิดวิเคราะห์

Abstract

The purposes of this research were to compare reading comprehension and analytical thinking ability before and after using Murdoch Intergrated Approach (MIA) and to compare reading comprehension and analytical thinking ability after using Murdoch Intergrated Approach (MIA) with 70 % criteria. The research method is quasi-experimental design. The sample were 28 students from Grade 5 at Pibombumpen Demonstration School, Burapha University, in the second semester of the academic year 2020. The research instruments consisted of MIA lesson plans, reading comprehension test and analytical thinking test. The statistic used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, independent t-test for Dependent Sample and t-test for one sample.

The results of the study were 1) reading comprehension and analytical thinking ability after using Murdoch Intergrated Approach (MIA) were higher significantly than before at the .05 Level 2) reading comprehension and analytical thinking ability after using Murdoch Intergrated Approach (MIA) were higher significantly than 70 % criteria at the .05

Keyword : Murdoch Intergrated Approach (MIA), Reading comprehension, Analytical thinking

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างมากต่อการใช้ชีวิตประจำวันของคนในยุคศตวรรษที่ 21 ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้สร้างสภาพโลกที่ไร้พรมแดน ผู้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้ตลอดเวลา ซึ่งภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันอย่างแพร่หลาย จนหลายคนนิยามภาษาอังกฤษว่าเป็นภาษานานาชาติ (International Language) หรือ ภาษาสากล (Global Language) และมีกว่า 53 ประเทศทั่วโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ (เรียนสิงคโปร์ต่อทคอม, 2553) ซึ่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ที่เน้นให้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือที่เรียกว่า Communicative Language Teaching (CLT) เด็กไทยจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้สามารถใช้ติดต่อสื่อสารเบื้องต้นได้กับสังคมปัจจุบันที่เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในปัจจุบัน นั่นคือ ทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศที่พบในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านเพื่อรับรู้ข้อมูลรวมไปถึงการคิดวิเคราะห์ถึงข้อมูลที่อ่านอย่างมีเหตุผล เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือประกอบการตัดสินใจในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้อง โดยเฉพาะการอ่าน เป็นทักษะที่มีความสำคัญในด้านภาษา ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น การอ่านหนังสือ ตำราเรียน อ่านสื่อสิ่งพิมพ์ หรือแม้แต่อ่านข้อมูลข่าวสารบนสื่อออนไลน์ ทักษะการอ่าน จึงเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้อ่านมีความคิดที่กว้างไกล อีกทั้งยังมีวิสัยทัศน์ที่ดี เป็นคนรอบรู้ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคตได้ (สุภิญญา ยีหมัดอะห์ลี, 2556, หน้า 60)

นอกจากทักษะด้านการอ่านแล้ว อีกหนึ่งทักษะที่สำคัญเช่นกัน คือ ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการคิดขั้นสูง ดังจะเห็นได้จาก นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จากประสบการณ์จริงและจากสถานการณ์จำลองผ่านการลงมือ ดังนั้น การส่งเสริมความสามารถด้านการคิด ให้เด็กรู้จักคิดเป็น แก้ปัญหาเป็นตั้งแต่ในห้องเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็น จากความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนด้านการคิด โดยกำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งในสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้หน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ จึงได้มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนในด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา แต่ผลการวัดและประเมินผลกลับพบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนาสอดคล้องกับ วรรัชช พิชัยวิโร (2561) ผลการวิจัยพบว่า มีนักเรียนเพียงร้อยละ 1.07 ที่สอบผ่านการวัดความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนไทยมีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ที่ต่ำ ควรได้รับการพัฒนาและส่งเสริม

โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการใช้เทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แต่จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานปีการศึกษา 2562 (O-NET) คะแนนการสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2563) พบว่าได้คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ เพียง 34.38 ซึ่งเป็นคะแนน

ที่ไม่ถึงร้อยละ 50 ถึงแม้จะมีนักเรียนที่ได้ 100 คะแนนเต็มวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 8 คน แต่ค่าเฉลี่ยจากผู้สอบทั้งหมดโดยส่วนใหญ่ไม่ถึงเกณฑ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนระดับประถมศึกษา ได้พบปัญหาคือ นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถตอบคำถามหลังการอ่านและเรียงลำดับเหตุการณ์ บอกเล่าหรือสรุปเรื่องที่อ่านออกมาในความคิดของตนเองได้ ทั้งนี้เนื่องจาก ครูส่วนใหญ่ยังคุ้นชินกับวิธีการสอนที่เน้นโครงสร้างหลักไวยากรณ์ (Grammar Translation) และการสอนตามหนังสือ ดังนั้น ครูผู้สอนควรเพิ่มเทคนิคและวิธีการสอนรูปแบบใหม่ ๆ ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนควรเน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน

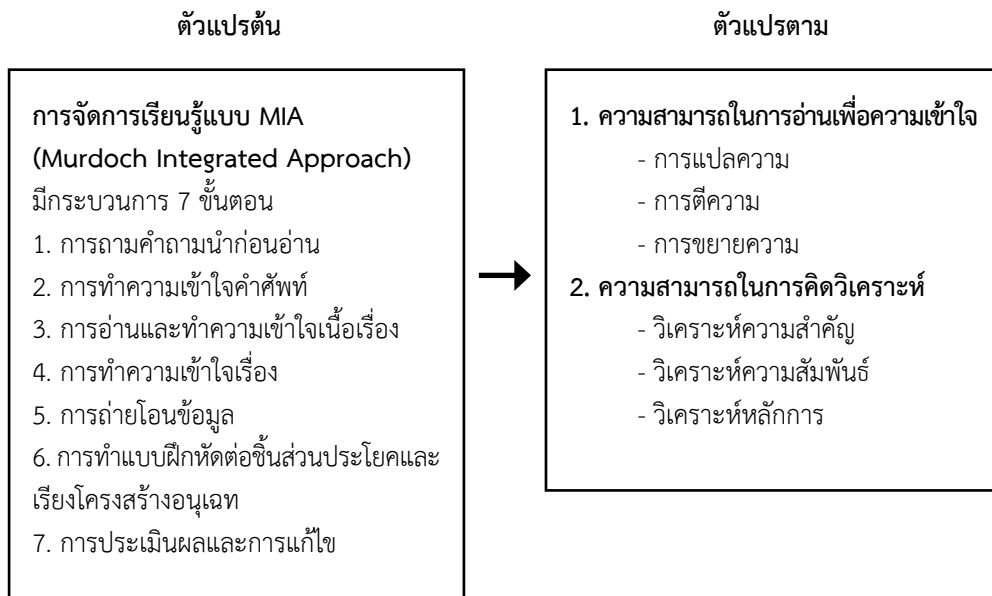
ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาแก้ไขปัญหาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ คือ การจัดการเรียนรู้แบบ MIA (Murdoch, 1986) ผู้คิดค้น คือ จอร์จ เอส เมอร์ดอค (George S. Murdoch) ซึ่งทุกขั้นของการสอนจะมีคำถามสอดแทรกอยู่ แตกต่างจากการสอนอ่านทั่วไป การใช้คำถามจะทำให้เด็กนักเรียนได้ฝึกใช้ทักษะการคิด ตั้งแต่การคิดระดับขั้นพื้นฐานจนถึงการคิดขั้นสูง แม้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ MIA จะเป็นการสอนที่แก้ไขปัญหาการใช้ภาษา อังกฤษของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา แต่จากการศึกษางานวิจัยในประเทศไทย ผู้วิจัยพบว่ามีงานนำไปใช้จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นที่หลากหลาย ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภิญญา ยี่หมัดอะหลี (2556) ได้วิจัยเรื่องผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราธิป เอกสินธุ์ (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดอค (MIA) ผลจากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษา อังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดอค (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เมอร์ดอค (Murdoch, 1986) มี 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) 2) การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) 3) การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) 4) การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) 5) การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring Information) 6) การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise and Paragraph-Structure) 7) การประเมิน และการแก้ไข (Evaluation and Correction) จากขั้นตอนที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมในการนำมาเป็นแนวทางประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับเด็กระดับประถมศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรม มีสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ได้แก่ ภาพยนตร์ ภาพ การ์ตูน การเล่นเกม สิ่งดังกล่าวนี้มี อิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาการของเด็กในด้านอารมณ์ ภาษาและสติปัญญา (Piaget, 1960 อ้างถึงในสุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2555)

จากข้อมูลที่ได้ศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ซึ่งประกอบด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 7 ขั้นตอน มาเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการแห่งวัยของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มี

กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ซึ่งจากการค้นคว้างานวิจัยในประเทศไทยยังพบงานวิจัยน้อยมากที่นำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ไปใช้กับเด็กในระดับประถมศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มาพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาจำนวน 5 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 จำนวน 28 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย 1. ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบ MIA 2. ตัวแปรตาม คือ 2.1 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ 2.2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบและรวมเวลาทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) และทดสอบหลังเรียน (Post-Test) รวม 16 ชั่วโมง และเนื่องจากในช่วงของการทดลองเป็นช่วงของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ผู้วิจัยได้มีการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงการเว้นระยะห่าง (Social Distancing) การใส่แมส และการล้างมือ ตลอดระยะเวลาในการทดลองครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยเนื้อเรื่อง 6 เรื่อง จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สำหรับทดสอบก่อนและหลังเรียน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สำหรับทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

การสร้างและการตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยพิจารณาสาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดหน่วยการเรียนรู้ จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ แบบ MIA จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลา 12 ชั่วโมง แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดใช้เกณฑ์ประมาณค่าความคิดเห็นตามแนวคิดของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ซึ่งพบว่า มีค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA อยู่ระหว่าง 4.17 – 4.22 แสดงว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมมาก สามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับสื่อการสอน กิจกรรม และคำถามเพื่อให้เกิดทักษะการอ่านและการคิดวิเคราะห์มากขึ้น

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ไปทดลอง (Try out) ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน เป็นกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้พบข้อบกพร่องเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละขั้นตอน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทดลอง (Try out) มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการจัดการเรียนการสอน เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ฉบับสมบูรณ์ และนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางศึกษาหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ รวมทั้งศึกษาทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบทดสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยแบบทดสอบ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ และทำการคัดเลือกเหลือ 30 ข้อ ดังรายละเอียดตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 วิเคราะห์องค์ประกอบระดับความเข้าใจในการอ่าน และจำนวนข้อคำถามใน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ระดับพฤติกรรมที่วัด	จำนวนข้อสอบที่สร้าง (ข้อ)	จำนวนข้อสอบที่ใช้ (ข้อ)
การแปลความ	13	10
การตีความ	13	10
การขยายความ	14	10
รวม	40	30

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบระดับความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และจำนวนข้อคำถามในแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

ระดับพฤติกรรมที่วัด	จำนวนข้อสอบที่สร้าง (ข้อ)	จำนวนข้อสอบที่ใช้ (ข้อ)
การคิดวิเคราะห์ความสำคัญ หรือองค์ประกอบ	13	10
การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์	13	10
การคิดวิเคราะห์หลักการ	14	10
รวม	40	30

2.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข และนำแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทางด้านภาษา และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.4 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ไพศาลวรคำ, 2555) ซึ่งพบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มีความสอดคล้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้น ปรับแก้ไข แบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของการใช้คำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 28 คน เป็นห้องเรียนเดียวกับที่ใช้ในการทดลอง (Try Out) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

2.6 ตรวจสอบแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจแล้วนำมาวิเคราะห์คะแนนรายข้อ เพื่อหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) พบว่าข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.25-0.75 ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.40-0.64 ข้อสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์พบว่า มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.39-0.71 ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.35-0.78

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษที่มีค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) ที่เข้าเกณฑ์ 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวตต์ (Lovett) (สุริพร อนุศาสนนันท์, 2558, หน้า177) ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป โดยมีการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

แบบแผนการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One Group Pre-test Post-test Design) แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	การจัดกระทำ	ทดสอบหลัง
E	O_1	X_1	O_2

สัญลักษณ์ที่ใช้

E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
X_1	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้แบบ MIA
O_1	หมายถึง	การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA
O_2	หมายถึง	การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการทดลองในด้านจุดประสงค์ วิธีการ และการประเมินผลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA และเนื่องจากในช่วงของการทดลองเป็นช่วงของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 ผู้วิจัยได้มีการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงการเว้นระยะห่าง (Social Distancing) การใส่แมส และการล้างมือ ตลอดระยะเวลาในการทดลองครั้งนี้
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์
3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ กับ กลุ่มทดลอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA โดยใช้การทดสอบค่าทีกรณีกกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent samples)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบค่าทีกรณีกกลุ่มตัวอย่างเดียว (t-test for one sample)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

องค์ประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ	n	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	P (one-tailed)
			$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
การแปลความ	28	10	5.46	1.795	8.71	1.243	7.878*	.000
การตีความ	28	10	5.18	1.416	7.86	1.380	7.169*	.000
การขยายความ	28	10	5.54	1.427	8.07	1.489	6.507*	.000
รวม	28	30	16.18	4.146	24.64	3.764	21.554*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 4 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน พบว่านักเรียนมีการอ่านเพื่อความเข้าใจทุกองค์ประกอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนมีคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ด้าน หลังเรียนพัฒนามากขึ้นในระดับคะแนนที่ใกล้เคียงกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ	n	$\bar{X}$	SD	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	t	p
การแปลความ	28	8.71	1.243	87.10	37.098	.000
การตีความ	28	7.86	1.380	78.60	30.125	.000
การขยายความ	28	8.07	1.489	80.70	28.685	.000
รวม	28	24.64	3.764	82.13	34.648*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 5 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.13 เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้วไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 โดยพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้ง 3 ด้าน นักเรียนมีการอ่านเพื่อความเข้าใจทุกองค์ประกอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

องค์ประกอบ การคิดวิเคราะห์	n	คะแนน เต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	P (one-tailed)
			$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
การวิเคราะห์ความสำคัญ	28	10	5.07	1.654	8.25	1.266	8.076*	.000
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์	28	10	5.07	1.412	7.50	1.202	6.930*	.000
การวิเคราะห์หลักการ	28	10	4.50	1.427	7.11	1.257	7.253*	.000
รวม	28	30	14.64	4.130	22.86	3.396	22.259*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 6 พบว่านักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการคิดวิเคราะห์ เมื่อเปรียบเทียบพบว่า การคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และเมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ทั้ง 3 ด้าน พบว่านักเรียนมีการคิดวิเคราะห์ทุกองค์ประกอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยพบว่าคะแนนการคิดวิเคราะห์ทั้ง 3 ด้าน หลังเรียนพัฒนามากขึ้นในระดับคะแนนที่ใกล้เคียงกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

องค์ประกอบของ การคิดวิเคราะห์	n	$\bar{X}$	SD	ร้อยละของ คะแนนเฉลี่ย	t	p
การวิเคราะห์ความสำคัญ	28	8.25	1.266	82.50	34.492	.000
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์	28	7.50	1.202	75.00	33.021	.000
การวิเคราะห์หลักการ	28	7.11	1.257	71.10	29.912	.000
รวม	28	22.86	3.396	76.20	35.613*	.000

*p<.05

จากตารางที่ 7 พบว่านักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 22.86 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.20 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนแบบทดสอบ วัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ เปรียบเทียบ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากแผนการจัดการ เรียนรู้แบบ MIA ที่สร้างขึ้นนั้นได้ดำเนินการอย่างมีระบบ ตั้งแต่การศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดของเนื้อหาวิชาในกลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็กระดับประถมศึกษา นอกจากนั้นการจัดการ เรียนรู้แบบ MIA เป็นการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการสร้างประสบการณ์ ความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้วางแผนการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนได้เรียนรู้ภาษา จากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายตลอดการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ บาร์เทลเลท (Bartellette, 1991) ที่ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการคิดและการทำกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและ สนใจที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ยังมีลำดับขั้นตอนการสอนอ่านจาก ง่ายไปยาก ทำให้เด็กอ่อนสามารถค่อย ๆ พัฒนาการอ่านของตนเองได้ตามลำดับ การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เป็นการสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านมากขึ้นในทุกขั้นตอน สอดคล้องกับอารีย์ วชิรวารการ (2542) กล่าวว่า ความสำเร็จ เป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารข้อความต่าง ๆ ที่มีอยู่โดย ใช้ถ้อยคำภาษาอย่างใหม่และได้ใจความถูกต้อง จำแนกการแสดงออกถึงความสำเร็จได้ 3 ระดับ คือ การ แปลความ การตีความ และการขยายความ

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA มี 7 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) เป็น ขั้นตอนที่ครูผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านเพื่อกระตุ้นให้เกิดการคาดเดาและ อภิปรายร่วมกัน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้สื่อการสอนโดยคำนึงถึงธรรมชาติและการเรียนรู้ของเด็ก เช่น รูปภาพ การ์ตูน Youtube ผู้วิจัยพบว่าขั้นตอนนี้นักเรียนให้ความสนใจ สงสัยและมีความกระตือรือร้นที่จะตอบ คำถามจากสิ่งที่ครูถาม เนื่องจากเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจและเป็นเรื่องใกล้ตัวทำให้เกิดการคิดและคาดเดา จากประสบการณ์ที่ตนเองเคยพบ สอดคล้องกับกิดานันท์ มลิทอง (2548) ได้ให้ความหมาย สื่อการสอน คือ ตัวกลางสิ่งใดก็ตาม ที่บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้สอนบรรลุวัตถุประสงค์ในการ ส่งข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ทางการศึกษา ไปยังผู้เรียน โดยเน้นเนื้อหาอันเป็นความรู้ ตามหลักสูตรหรือ กิจกรรม เพื่อส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ 2) ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ขั้นนี้ครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์และทำกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจและจดจำคำศัพท์ได้ มากขึ้น เช่น รูปภาพ การเล่นเกม ซึ่งผู้วิจัยพบว่า นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นอย่างมากเนื่องจากมีการ เล่นเกมส์ ทำให้เกิดความความพยายามในการช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ 3) ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ครูผู้สอนแจกบทอ่านซึ่งในเนื้อเรื่องจะมีคำถามแทรกอยู่ในเนื้อหา ผู้เรียนเกิดการคิด และค้นหาคำตอบ ผู้วิจัยพบว่าในช่วงแรกของการทดลอง ขั้นตอนนี้มีนักเรียนบางกลุ่มไม่เข้าใจคำถามเพราะ

ไม่รู้คำศัพท์ โดยผู้วิจัยจะสอนให้นักเรียนรู้จักการหาความสัมพันธ์ระหว่างคำถาม โดยการสังเกตบริบทของประโยครอบข้าง ศึกษาคำอ้างอิง ฝึกให้ผู้เรียนหารายละเอียดกระตุ้นให้เกิดการอ่านและคิดมากขึ้น 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) โดยให้ผู้เรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิด ที่ครูผู้สอนกำหนดให้ ให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยพบว่า ในช่วงแรกของการทดลอง มีนักเรียนบางส่วนไม่สามารถตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนไม่รู้คำศัพท์และไม่สามารถเรียบเรียงโครงสร้างประโยคของภาษาอังกฤษได้ ซึ่งผู้วิจัยจะให้นักเรียนตอบเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงช่วยเรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษ 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) เป็นขั้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมานำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แผนผังความคิด ตาราง เป็นต้น ผู้วิจัยพบว่าขั้นนี้นักเรียนแต่ละกลุ่มสามารถช่วยกันใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบแผนภาพหรือรูปวาด ของกลุ่มได้ตามใจชอบ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้เป็นอย่างดีแต่จะใช้เวลาค่อนข้างมากในขั้นตอนนี้ 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) ครูผู้สอนจะให้ชิ้นส่วนประโยคซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม ให้ช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคให้อยู่ในรูปของอนุเฉท (Paragraph) ที่ถูกต้องให้ได้ใจความสมบูรณ์ และการทำกิจกรรม ต่อชิ้นส่วนประโยค (Jigsaw) กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและช่วยกันแก้ปัญหาซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ทำได้ 7) ขั้นการประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correction) ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง ตรวจสอบความถูกต้องและให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาของนักเรียนที่พบในแบบฝึกหัด

จากที่กล่าวมานั้นสอดคล้องกับ ผลวิจัยของ เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสือ (2554) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ตอค(MIA) พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเปรียบเทียบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ทั้ง 7 ขั้นผู้วิจัยได้ตั้งคำถาม จากง่ายไปยาก และตั้งคำถามที่นำไปสู่การคิดวิเคราะห์แทรกอยู่ในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัย ต้องการหาคำตอบ นำไปสู่ทักษะการคิด การตั้งคำถามนั้นมีความ สำคัญอย่างมากที่จะทำให้นักเรียนได้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ถือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่เน้นกระบวนการคิดในทุกขั้นตอนตามแนวทางการคิดวิเคราะห์ของบลูม (Bloom, 1956) ซึ่งเป็นความสามารถในการแยกแยะ เพื่อหาส่วนย่อย ของเหตุการณ์ เรื่องราวต่างๆหรือเนื้อหาว่าประกอบด้วยอะไร มีความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นเหตุ มี 3 องค์ประกอบคือ 1) การคิดวิเคราะห์ความสำคัญ หรือ องค์ประกอบ 2) การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และ 3) การคิดวิเคราะห์หลักการ การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เป็นการสอนอ่านควบคู่กับการส่งเสริมความคิดเป็นลำดับขั้นตอน และได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรวิทย์ เอกสินธุ์ (2557) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจ

ภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อค (MIA) อภิปรายผลไว้ว่า MIA มีขั้นตอนการสอนที่เป็นกระบวนการ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิด โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านการคิด โดยกิจกรรมการเรียนการสอนจะเริ่มด้วยวิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายโดยการนำประสบการณ์เดิมมาผสมผสานประสบการณ์ใหม่ ซึ่งเป็นการกระตุ้น ให้นักเรียนคิดนั่นเอง ในแต่ละขั้นตอนนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ช่วยเหลือกลุ่มด้วยความกระตือรือร้น ให้นักเรียนเกิด ความสนุกไม่เบื่อหน่ายโดยมีผลของการวิจัยระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อค (MIA) ในภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยระดับมากที่สุด

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA มี 7 ขั้นตอนที่ได้ฝึกการคิดวิเคราะห์โดย 4 ขั้นตอนแรกเป็น ขั้นตอน ที่ครูผู้สอน จะตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้สอนอาจสร้างสถานการณ์หรือป้อนคำถามให้นักเรียนสงสัย คำถามนั้นจะต้องชัดเจนและสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนให้ครอบคลุมองค์ประกอบ ทั้ง 3 ด้าน คือ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ โดยใช้การ ตั้งคำถามว่า ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) อย่างไร (How) เพราะเหตุใด และ ทำไม (Why) สอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) กล่าวว่า เทคนิคการตั้งคำถามอยู่ใน ขอบข่าย “5 Ws 1H” เป็นการถามคิดเชิงวิเคราะห์แท้จริง คือ การตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับความสงสัย ของผู้ถาม เมื่อเห็นสิ่งหนึ่งสิ่ง ใดแล้วจะมีความอยากรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นมากขึ้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ความเข้าใจใหม่ ๆ ขอบเขตของคำถามเชิงวิเคราะห์ จะเกี่ยวกับการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบ และการหา ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องที่วิเคราะห์ โดยใช้คำถามในขอบข่าย “5W1H” ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) อย่างไร (How) เพราะเหตุใด และ ทำไม (Why) ซึ่งผู้วิจัยพบว่า มีนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถใช้ภาษาและสำนวนภาษาอังกฤษของ ตนเองได้ ผู้วิจัยได้อนุญาตให้นักเรียน ตอบเป็นภาษาไทยก่อนแล้วให้ ผู้เรียนหาภาษาหรือสำนวนภาษาอังกฤษในเรื่องที่มีความหมายตรงกัน มาเติมประโยคให้สมบูรณ์ ส่วนบางข้อที่นักเรียนไม่สามารถตอบได้นั้นผู้วิจัยจะมีตัวเลือกคำตอบให้เลือก นอกจากนี้ ในขั้นตอนการถ่ายโอนข้อมูลถือเป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้นำเสนอข้อมูลใหม่ในรูปแบบอื่น ๆ โดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งแผนผังความคิด รูปภาพ เรื่องสั้น ตาราง จากเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้แบบ MIA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

จากที่อภิปรายทั้งหมดจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ฝึกการอ่านควบคู่ไป กับการคิดวิเคราะห์ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการสร้างประสบการณ์ความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียง ผู้วางแผนการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของกระทรวง ศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. การนำจัดการเรียนรู้แบบ MIA ไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนให้เข้าใจทุกขั้นตอน เตรียมสื่อการสอนและเทคนิคต่าง ๆ เนื้อเรื่อง คำถาม ที่ปรับให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนในแต่ละช่วงชั้นที่จะสอน ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป
2. การจัดการเรียนรู้แบบ MIA จะมีการใช้คำถามสอดแทรกอยู่ในเกือบทุกขั้นตอนการสอน ครูผู้สอน ควรคิดคำถามและเน้นการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ ตั้งคำถามที่น่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนได้คิด อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
3. เนื่องจากนักเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา ทำให้นักเรียนตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษค่อนข้างยากที่จะให้ประโยชน์ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ในการประเมินผลของครูผู้สอนควรตั้งเกณฑ์ในการตอบคำถามโดยเน้นที่ความเข้าใจมากกว่าความถูกต้องด้านไวยากรณ์

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยค้นพบว่า องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจด้านการตีความได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด จากทั้ง 3 องค์ประกอบ จึงควรมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ MIA พัฒนาในความสามารถในการตีความภาษาอังกฤษกับช่วงชั้นอื่น ๆ
2. จากการวิจัยค้นพบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมเกินเกณฑ์ร้อยละ 70 เพียงเล็กน้อย จึงควรมีงานวิจัยที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ MIA และพัฒนาในความสามารถในการคิดวิเคราะห์ กับ วิธีการสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น STAD, JIGSAW
3. ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ไปจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน
4. ควรมีการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ประยุกต์ใช้กับบทเรียนออนไลน์

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). นโยบายปฏิบัติการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. เข้าถึงได้จาก <https://www.makeawit.com>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564. เข้าถึงได้จาก <https://www.moe.go.th/>.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสือ. (2554). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA). วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). การคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking). กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.
- นราธิป เอกสินธุ์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ดอค (MIA). ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ไพศาล วรคำ. (2555). การวิจัยทางการศึกษา. ภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- เรียนสิงคโปร์ต่อทคอม. (2553). ทำไมต้องรู้ภาษาอังกฤษ. เข้าถึงได้จาก <http://www.riansingapore.com//ลิงค์ไป/ทำไมต้องรู้ภาษาอังกฤษ.html>
- วรรณชล พิเชียรวีโล. (2561). ผลการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสุรนารี. 12(1), น. 37-47.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2555). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริพร อนุศาสนนันท์. (2558). การวัดและประเมินในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ชลบุรี: โรงพิมพ์ บริษัท เก้ททูครีเอชัน จำกัด
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2563). ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th>.
- สุภิญญา ยี่หมัดอะหลี. (2556). ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อารีย์ วัชรวารการ. (2542). “การวัดและประเมินผลการเรียน”. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- Bartellette, L. (1991). *Teacher development through reflective teaching from second language teacher education*. New York: Cambridge University Press.
- Bloom, B.S. (1956). “*Taxonomy of Educational objectives: the Classification of Educational Goals*”. Handbook 1 : Cognitive Domain. New York: David McKay Company.
- Murdoch, G. S. (1986). *A more Integrated Approach to the Teaching of Reading*, English Teaching Forum 3.